

"Zephir"

Zephir de zeeëgel had een stekelige persoonlijkheid. Dat had hij al vanaf zijn geboorte. Hij was gewoonweg niet te benaderen en deed je dat wel, dan kon hij zomaar ineens giftig uitvallen. Hij was dan ook niet populair. Eigenlijk deed hem dat wel een beetje verdriet, maar het was moeilijk om te veranderen want het was nu eenmaal zijn natuur en tegen de natuur kun je niet ingaan, zoals zijn grootvader Perseus altijd placht te zeggen.

Toch ging het hem haailijk vervelen dat iedereen snel en op zo groot mogelijke afstand langs hem heen bruiste. Hij vroeg het eens aan Octo, de zevenarmige inktvis, die nergens bang voor was, al had hij een arm verloren in de strijd met een haai.

'Kijk', antwoordde Octo filosofisch, 'aan die stekels kun je weinig doen, maar je kunt wel je gif bij je houden. Ik spuit ook niet iedereen onder de inkt.'

Dat was een eye-opener voor Zephir. Hij ging het proberen.

De eerste tijd ontsnapte er nog wel eens een gifwolkje, maar uiteindelijk leerde Zephir zich in te houden en ondanks zijn toch wat stekelige aard heeft hij nu wat contacten, voornamelijk met stekelroggen en sidderalen, maar toch...

© mei 2010, Alida, BasicPublishing.nl